

SOUTERRAIN červen 2017

Tý joooooo...

... ozývalo se opakovaně ve čtvrtek 17.5. na Nové scéně Národního divadla. Toto novodobé citoslovce údivu či uznání patřilo také Farnímu sboru ČCE v Praze Dejvicích. Jako každým rokem už po sedmnácté setkaly se tam nominovaní na Cenu Ď, což je česká výroční cena určená mecenášům a dobrodincům v oblasti kultury, charity, vědy, vzdělávání a morálních hodnot v ČR. Navrhla nás – jako sbor – Diakonie Praha, za dlouhodobou spolupráci a podporu.

Z našich interních zdrojů lze vyčíst, že tato naše podpora se od r. 2005 projevila celkovou částkou dosahující výše téměř 700.000,- Kč. Uvážíme-li, že pravděpodobně celá částka vznikla z „dobrovolnické práce“, pak radost pohledět. Připadal jsem si tam dost nepatřičně, protože já osobně jsem k celé „sklizení“ neměl zatím příležitost nikterak přispět. Ale říkají mi tady někdy v Dejvicích, že jsem „statutár“, tak jsem se v ND jako statutár patřičně naparoval.

Vzpomněl jsem si na dávný zážitek. Zastavil jsem kdesi na Moravě u osamělého ořechu u silnice a sbíral popadané vlašáky, zapadané ve vysoké neposečené trávě. Najednou jsem ze vzdáleného statku zaregistroval blízkící se postavu hromotluka s „bejkovcem“ v ruce. Přišel až ke mně a pronesl dutě – „něsázals, tak něsbíraj“. Vzal jsem oněch deset ořechů, které jsem chtěl cestou slupnout, dal je majiteli a omluvil jsem se. Pro cenu Ď jsem taky „něsázal“, ale chutě si nasbíral. Hlavní cenu za tento rok dostal Mgr. Vlastimil Venclík za dlouholetou podporu Bílého kruhu bezpečí. Panu Venclíkovi, stejně jako Pánu Bohu, kdysi zabili kluka. Díky vám všem za dlouholetou práci pro Diakonii Stodůlky a za pocity hrdosti, které jsem si mohl užít.

Tý jooooo z úst téměř tři sta lidí zní velmi dobře. Je to citoslovce, které obohatilo český jazyk, rozšířilo ho, je naprosto srozumitelné, nepostrádá prvky

Obsah čísla:

1-Tý joooooo... | 2-Výtah z jednání staršovstva | 3-Kázání Pavla Rumla v neděli Rogate 21. 5. 2017 | 7-Sborová sestra s hvězdičkou | 8-Marie Uhlířová | 9-Martin Luther - 500 let | 9-Nové logo ČCE | 10-Slovo synodu k volbám | 11-Aktuality z církvi | 13-Jubilanti v červnu | 13-Noví členové sboru se představují | 14-Naši pěvci | 14-Další... | 16-Kalendář na duben 2017

krásného humoru i nadsázky. Štve mě na něm jenom to, že je to opět ústup k většímu pohodlí a pohodlnosti. Nemusím si dát žádnou práci, abych někomu květnatě složil poklonu, např. že si „velice a hluboce vážím jeho ušlechtilosti a děkuji mu co nejsrdečněji za jeho dobrodiní a neuvěřitelné skutky dobra“, ale bez jakékoli námahy vyrazím jediné – tý joooooo...

Hluboký údiv provázel v tomto období roku od nepaměti také církve. Ježíš požehnal učedníkům a byl nesen do nebe, oni padli na kolena. Učedníci dostanou v Jeruzalémě dar Ducha svatého a zbožní ze všech končin světa žasnou, jsou ohromeni a diví se. Myslím, že tehdy ještě neuměli „tý jooo“ a je mi to jedno; z čeho se však raduji velikou „svatodušní radostí“ je to, že církev ještě někdy, někdy, občas vzbudí uznalý úžas a díky.

Přeji pokojné „letnice“ a pěkné léto – plné úžasle radostných citoslovcí.

Pavel Ruml

Výťah z jednání staršovstva – čtvrtek 4. 5. 2017 v 19:00

- Křesťanská služba:
 - je třeba najít nové členy
- Středisko Diakonie Praha (Dana Caldová, Kryštof Sýkora)
 - 27. 4. 2017 schůze DR ve Strašnicích – téma sloučení středisek
 - p. řediteli nabídnuto prodloužení smlouvy o dva roky se zadáním konkrétních úkolů jako např. - dostavba komunitního centra, spuštění sociálního podnikání, diskuse nad dalším směřováním rané péče (vysoká poptávka po této službě, velký rozsah správy území), hledání reálného řešení služeb pro děti s autismem
- Finanční záležitosti (T. Černoهورský)
 - hlavní dar lásky JJ – 14 507,- Kč; - vyhlášena sbírka na JJ – odvod ke konci měsíce
 - repartice a PF již uhrazeny
 - Ústí n. Labem - pomoc s rekonstrukcí účetnictví za rok 2015 zpracování účetnictví pro roky 2016 a 2017 - manželé Černoهورští
 - aktualizace stavu účtu sbírek na Kongo (odvod na konci školního roku)
- Hospodářské záležitosti
 - rekonstrukce klavíru během léta
 - úklid – Martin Volný (prozatímně)

- práce v kanceláři (proběhnou v období letních prázdnin): nové koberce v obou místnostech, dveře, malování, omýt žaluzie nebo nové, křesla – (br. Černohorský)
- přebalovací pult sklápěcí (WC handicap) – zakoupí s. Stoklasová - odsouhlaseno
- přenos bohoslužeb do kuchyně – matky s dětmi, hotovo, ale ještě chce doladit (D.Henych ml.)
- anketa k ozvučení sálu – během měsíce května
- varhany – br. Černohorský navrhl vyčištění – provede v součinnosti 3 bratři
- Další úkoly
 - archivace – práce začne počátkem letních dětských prázdnin - spojit s digitalizací – odsouhlaseno (Jan Mašek)
- Různé:
 - žádost o grant – P 6 – Křeslo zamítnuto – možno žádat znovu – (“Jednoleté dotace v oblasti kultury pro období - květen/září-prosinec 2017”), odsouhlaseno, stejně jako
 - jednorázová platba za snad zářijového hosta 2 000,- Kč - paní, která přežila gulag,
 - organizuje se přes Paměť národa
 - 20. výročí přestěhování sboru do Wintrovky - vyjde spec. číslo Souterrainu - MŠ a JM
 - 24. 9. podzimní sborový výlet do Roudnice n. L.
 - ustavení sborového kantora v říjnu při bohoslužbách, kde budou zpívat NP
 - 8. 9. 2017 – zahradní slavnost Diakonie Stodůlky – otevření rekonstruované dolní části zahrady
 - br. Kuthan požádal o přijetí do sboru s celou rodinou – odsouhlaseno
- Povolební“ program
 - dovybavení modlitebny a venkovní označení – diskuse ve staršovstvu emailem a na dalších schůzích
 - nutnost opravení bohoslužebného nádobí pro VP
 - zjednodušení webových stránek - diskuse

Kázání Pavla Rumla v neděli Rogate 21. 5. 2017

Milí přátelé, nemám příliš rád, když se kázání – připravené jako mluvený projev – dává k dispozici v napsané formě. Nemám čas je „redakčně“

přepracovávat. Toto poskytnutí textu bez redakce v sobě skrývá jistá nebezpečí (viz např. můj rozhovor s br. Drápalem v bránickém sborovém časopise Brána; http://branik.evangelnet.cz/brana/br17_04.pdf). Nicméně jsem měl v neděli 21. 5. od Vás tolik žádostí o zveřejnění kázání, že tak činím touto formou a děkuji Vám za zájem i slova uznání.

Kázání: 1 Timoteovi 2,1–4

Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přimluvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.

Milí bratři a sestry,

Milý Pane Bože, dnes celá církev po celém světě, jak ji svým laskavým pozváním každou neděli shromažďuješ, učí se modlití. Neděli pojmenovali tvoji křesťané Rogate, což je z latinského slova prosit, žádat, dotazovat se. To všechno by měla správná modlitba určitě obsahovat a já jsem se rozhodl, že dnes místo toho, abych kázal, jak má správná modlitba křesťana vypadat, budu se k tobě Bože přímo modlit. Že neděli Rogate nejlépe uctím modlitbou přímo než o modlitbě mluvit. Děkuji, že si s tebou mohu, Bože, povídat.

Vím, že jsi skrze svého milovaného Syna, našeho Pána Ježíše Krista, nás upozorňoval, že nemáme být v modlitbě moc upovídání, já se o to chci dneska snažit, tak bude moje modlitba trochu delší, než když se modlím normálně sám v pokojíku srdce svého, ale bude dlouhá jenom jako jedno kratší kázání.

Modlím se rád a někdy jsem na modlení také hodně líný. A někdy bývám unavený, že ještě dřív, než dojde na večerní modlení, tak usnu jako špalek. A taky mi někdy nejde modlitba úplně snadno přes ústa. Někdy mám problém se modlit v kostele a mezi lidmi; někdy mám problém se modlit sám; vůbec se nemůžu soustředit a jak začnu, tak mi hned do hlavy vjedou různé starosti, anebo taky úplné blbosti. Vím, že někdo z církevních vědátorů říkal, že d'ábel, ten „zláč“, je nejvíce při díle tehdy, když chceme být úplně svatí. Takže právě při modlitbě posílá svoje přísluhovače, aby mě vyrušovali. Je mi kolikrát líto, jak těžké to je, chtít se pravidelně modlit; to, co mě ovšem fascinuje, je, že když jsem sám a někde v přírodě, kde jsou stromy a řeka a ptáci, že tam se modlím moc rád a jde to úplně samo. Jako by srdce najednou samo od sebe začalo adorat tebe, Domine; a taky když mi do toho hulákají ptáci, kteří jsou teď na jaře úplně na roztrhání, tak mi to přijde, jakoby mě ta nemá tvář, která tak líbezně umí zpívat, k modlitbě přímo zvala a vyzývala.

Jsem moc rád, že mě hodně lidí učilo, jak se mám modlit a co to všechno znamená. Vzpomínám na mámu a na tátu a taky na babičku. A ještě si vždycky vzpomenu, jak podprahově mi ten modlitební postoj do hlavy vsunul Jan Karafiát, který napsal, že brouček jednou při svém svícení seděl v okně kostela a koukal se dovnitř. A moc se mu líbilo, jak najednou všichni lidi stáli a měli sklopené hlavy a strejdové že se koukali do klobouku. To se mi moc líbilo a rodiče mě naučili, že si mám při modlitbě sepnout ruce... a o hodně později mi psychologové potvrdili, jak důležité někdy v životě je, když si člověk sepne ruce, uzavře se, soustředí se, opře se o sebe, zapře se do sebe... A taky mně je líto, že někteří lidé si umí u modlitby kleknout; to já moc neumím, protože jsem se narodil jako evangelík a evangelíci zvláště pak reformovaní si klekat moc nechtějí. Jsem rád, že mě nebolí kolena, že mě taky nevřžou, ale na druhou stranu si myslím, že to je dobrá věc, když se někdy takhle člověk může pokořit a poklonit. A nejvíc ze všeho mi je líto, že vždycky zpíváme a naše mládež už to tisíckrát v písni zopakovala, že kdo na kolenou klečí, vídá dál... a přitom si kleknout neumíme. A taky zpíváme... když já na kolenou zřím, jak slunce vychází, óhóóó, smiluj se Pane nade mnou. Jsem rád, že jsem se v životě mohl kamarádit s lidmi, kteří to umí a vedle mě při modlitbě klekají.

A nejvíc ze všeho mám taky rád – když jsem s tebou ticho. A to mi je taky líto; že i u nás v našich kostelech není chvilka klidu. Jeden voják, který v tebe vůbec nevěří, ale celý půlrok chodil na zahraniční misi na mši, říkal mému kolegovi kaplanovi – padre, já jsem chodil k tobě do kostela kvůli tomu, že´s tam vždycky nechal chvíli úplné ticho. A tak já si teď, Bože, odpočinu a chvíli se sednu a dopřeju sobě i všem nám chvíli úplného ticha... aby srdce bylo klidné...

Rád bych ti teď, Bože, s velikou vděčností v srdci vylíčil, co všechno jsem prožil v minulých dnech. Nejvíc mě na tom fascinuje, že jsem se o nic z toho téměř nepříčinil... a přece to mohl prožít a zažít a nesmírně užít. Vzdávám tobě díky a taky za všechny lidi, které jsem při tom potkal a oni to pro mě zařídili.

Byla u nás v kostele i tady ve sklepě skupina dětí z nedělní školy z Poličky; byly nadšené Prahou a náš prostor jim umožnil laciné a dobré zázemí, protože by se jinak v Praze nedoplátili a možná by si to ani nemohli dovolit.

V pondělí jsem potkal farářku Míšu Grimm. Matka od šesti dětí dělá dobročinný bazar někde u Domažlic a výtěžek z bazaru je fascinující. Kromě toho umožní mnoha lidem si za lacino či téměř za nic pomoci k dobrému oblečení či hračkám. A dostal jsem tam bagetu a pito, a protože bylo horko, bylo to jako pohlázení. A pak tady večer u nás se kostel změnil v obchod a neuvěřitelně se tady makalo a lidi běhali jako mravenci a přenášeli těžké pytle... a celý týden to

takto pokračovalo. Víš, děkuju ti, že jsi proměnil lidská srdce; lidi, kteří mohou sedět doma a koukat se na bednu a reklamy; anebo fňukat, co všechno je bolí a jak je svět zkažený nelitují ničeho – ani času, ani zdraví a přerovnávají tu hadry – aby se někteří dobře a lacino oblékli; a postižené děti na Stodůlkách, aby poznali, že na ně někdo myslí. Víš, tam jsou ty děti moc postižené a je jich nesmírné množství. A dejvická mládež jim tam každý pátek zpívá... a teď jim tam pošleme sto tisíc z dobrovolnické práce – a to je hodně. Je to, Bože, z víry v tebe... a taky díky tomu, že svůj svět pořád proměňuješ a tvoříš.

V úterý profesor Jakub Trojan slavil devadesátiny a zamýšlel se nad Augustinovou etikou z jeho díla O Boží obci. A říkal, že podle Augustina mají být křesťané angažovaní; kromě víry a církve mají se starat taky o obec lidskou. A já byl pln vděčnosti za chartisty, ve vzpomínkách jsem byl zase na studiích a vzpomínal, jak nám statečnost pár lidiček ulehčila i proměnila náš život. A Trojanova žena Kája mu ukazovala palce dolů, že už má končit, když on se právě rozohnil nad neuvěřitelnou samotou člověka ve vesmíru. Že už to jako je nuda, tak Jakub, který už sedmdesát let vypadá úplně stejně mladě, raději skončil.

Odpoledne v Bohnicích vyprávěl Prokop Remeš nemocničným kaplanům, jak bible může být použita v léčení těch strašlivých duševních bolestí, které tam tolik lidí trápí. Žasl jsem nad vírou o těch lidech, kteří na začátku minulého století rozhodli postavit dodnes největší psychiatrickou léčebnu na světě. 64 hektarů měří ten pozemek a v něm je park a mnoho krásných budov a největší z těch budov je kostel, hned naproti hlavní bráně. Museli být velmi empatictí a soucitní; a taky velmi erudovaně odborní, protože věděli, že lidská bolest je nezměrná. A dole v kostele se stále prodávalo a my měli také biblickou hodinu a bylo nám líto, že už tam s námi nesedí Maruška Uhlířová. Ach jo.

Ve středu jsem zastupoval tvůj evangelický sbor z Dejvic v Národním divadle; byli tam navržení lidé nebo organizace v akci Ď, tedy ti, kteří příkladně pomáhají druhým. A já v Dejvicích ještě nic neodmákal, ale šel jsem tam za ty, kteří to tu odmákali v minulosti i v přítomnosti. A bylo tam na tři sta všelijakých dobrodinců a hlavní cenu dostal pan Venclík, kterému zabili sedmnáctiletého syna, a proto založil Bílý kruh bezpečí. Venclík je na tom podobně jako ty, Bože, přišel o syna. Ach jo; ale nedal se zlomit a pomohl mnoha lidem. Podobně jako ty, Bože.

A už jsem se chystal na tuto neděli a četl si slova apoštola, který psal asi čtvrté nebo páté generaci křesťanů, jak a za co se mají modlit. Oni tehdy byli křesťané všelijak ohroženi; podobně jako dnešní křesťané, ale ne my tady, ale jinde ve světě. A apoštol asi proto vyzývá ty křesťany, aby se modlili za vládce a za všechny, kteří mají v rukách moc. A já na ně začal myslet, na ty mocnáře a říkal

si, že je obdivuji, že se stále najde dost těch, kteří jdou do politiky; a prosím, aby se mezi těmi statečnými, kteří se nebojí vzít zodpovědnost našlo nejvíc těch, kteří to zvládnou. Víš, bylo to v době, kdy náš prezident zrovna do celého světa vytroubil vtípek, že novinářů je moc, a proto by bylo dobré je likvidovat: Mrazilo mě při těch slovech, zvláště že to řekl v Rusku, kde někteří novináři byli zlikvidováni. A já ti říkal, jak se mám, Bože za tohoto modlit... Jsou tu dnes s námi hosté z USA. Jejich nový prezident jezdí po světě na své první zahraniční cestě a oni si asi říkají to samé. Jak se modlit za něj...

Povídal jsem si s jednou vrchní sestrou. Přišla na své oddělení, kde se měly zaučovat na praxi nové sestry. Nikde žádné neviděla, a tak se ptala služby, kde že ty mladé novicky jsou. „Poslaly jsme je domů, nejsou těla“. Ne že není dost pacientů, u kterých by se zaučovaly; nejsou těla. Bože to je docela hrůza, když o druhých lidech začneme mluvit jako o tělech. A ta vrchní mi říkala, že se úplně mění jejich profese, protože mladí nevědí, že mají být k pacientům laskaví. A kdoví, co jim ukazují ti zkušeni.

A ve čtvrtek jsme se loučili s Maruškou Uhlířovou, a mně bylo líto, že jsem s ní skoro nic nezažil a nestihl se s ní poznat. A v pátek zase množství lidí naložilo nákladák se zbylým ošacením pro Diakonii, uklidilo kostel, aby byl zase kostelem a spočítalo ty tisíce. Veliká služba, veliké dobrodiní. Včera jsme s Martinou Študentovou ve Stodůlkách při jejich „bazárku“ vyřídili dobrou zprávu o velikém daru pro ně.

Apoštol píše křesťanům o modlitbě za mocné, aby křesťané mohli žít v opravdové zbožnosti, čestně, tiše a klidně. Ne nervózně, jestli jsme dost zajímaví a jestli nás vezmou. Ne uraženě, že nás neberou. Ne halasně, aby si nás všimli. Ale čestně, tiše a klidně. Protože vše je v této dobré vůli Boží ke všem. A podle toho jdou věci kupředu, podle toho i dějiny a naše životy směřují.

Děkuji ti Bože za všechny dobré dary, které nám dáváš. Z tvé ruky Pane můj, co dáváš, chci vzít, Ty líp nežli já, víš co mi prospívá. Amen.

Sborová sestra s hvězdičkou

U některých označení se těžko určuje, co se za nimi skrývá. Máme třebaš přesnou představu, kdo je manažer? Je to ředitel? Odborný poradce? Organizátor? - A kdo je vlastně sborová sestra? Dovedli bychom ji charakterizovat?

Sborové sestry byly a jsou výsadou větších sborů, protože ne každá farnost si je může dovolit. Jejich úloha na církevním pracovišti bývá chápána různě. Ještě než vznikl samostatný dejvický sbor, setkal jsem se na jiných místech v naší církvi se

dvěma zcela odlišnými typy sborových sester. První z nich neopouštěla prostor farní kanceláře, vyřizovala úřední poštu a dělala zápisy do církevních matrik. Druhá sborová sestra si naopak už při svém pověření jasně vymínila, že nebude dělat „kancelářskou myš“, ale vypracovala si časový rozvrh a během let vykonala stovky návštěv, a to nejen u „kmenových“ členů sboru, ale i u těch „okrajových“.

V Dejvicích po vzniku samostatného sboru se vystřídal pět sborových sester. Sestra Marie Zelinková a sestra Jarmila Dudková tuto funkci zastávaly jen kratičkou dobu a nestačily se výrazněji zapsat do sborové historie. Současná sborová sestra Marta Študentová si svůj image teprve vytváří. Zbývající dvě dejvické sborové sestry však představovaly během své dlouholeté služby „těžký kalibr“ této funkce. Společenská Bohunka Fischerová sice měla po těžkém úrazu pohybové potíže, ale z ponuré sklepní kanceláře v Kujbyševově ulici dokázala vytvořit vyhledávané místo, kde se v úředních hodinách „netrhly dveře“. S nedostupnými členy sboru pak udržovala bohatý telefonický styk, takže nikdo neunikl její pozornosti.

Dodnes mezi námi žije a působí Mirjam Růžková (nar. v červnu 1937). Možná, že bychom ji mohli označit za dobrého ducha, který pomáhal dlouhá léta vytvářet ve sboru jeho atmosféru. Duch je většinu času skrytý. Také sestra Mirjam se nerada zviditelňovala. Např. když slavila narozeniny, většinou se kamsi vytrácela a objevovala se, až když jubileum odeznělo. Jinak však její působení bylo dobře patrné. Rozmlouváte-li s ní, poznáte, že to je vzdělaný člověk se širokým všeobecným rozhledem, sledující i současné dění. A tato její informovanost se týká také dejvického sboru. Od doby, kdy bohužel na sborech přestaly existovat tištěné členské kartotéky, do nichž se zaznamenávala rozmanitá cenná zjištění, zůstává sestra Růžková jedním z mála lidí, kteří jsou schopni vybavit si konkrétní životní okolnosti, změny i rodinné vztahy dejvických členů. Pokud pak o svých poznatcích referuje (při poradách Křesťanské služby), činí tak vždy citlivě a diskrétně. Ve styku s lidmi se nesnižuje k lacinému lichocení, získává si však oblibu tím, že měla a má pro lidi s jejich radostmi, bolestmi, ale též slabostmi opravdové porozumění. Dá Pán Bůh, že také v budoucnu bude moci svými obdarováními obohacovat svou rodinu, dejvický sbor i širší okolí!

heda

Marie Uhlířová (*18. 10. 1944, †9. 5. 2017)

Odešla Maruška, moje nejbližší a nejmilejší kamarádka.

Mohly jsme se spolu sdílet o všem, většinou jsme si dobře rozuměly. Ale uměly jsme si zachovat i určitý odstup, pokud jsme cítily, že bychom se zcela

neshodly. Měly jsme se rády.

Byla otevřená, všem ochotna pomoci. Pomáhala radou i nesením břemen.

O všechno se zajímala, stále se vzdělávala. Ráda poznávala nová místa a ráda se sdílela o všem, co poznala. Chtěla přijít věcem na kloub. Když se jí to podařilo, vytvořila si názor, a ten byl pevný. Z něho neustupovala.

Ráda dávala dárky a myslela na to, aby udělaly radost.

Nikoho nezarmoutila. Byla sluníčko. Milovala svou rodinu i své přátele.

Pevně věřila, že Pán Ježíš přišel na svět i pro ni.

Bude mi chybět. S její ztrátou se musím vyrovnat. Jsem Pánu Bohu za ni vděčna. Za to, že jsme mohly jít kus cesty spolu.

Neodešla do nicoty. Odešla do věčného domova k našemu Pánu.

Jana Jasná

Martin Luther - 500 let - 10. září 2017 v Ratiboři

Pětisté výročí evropské reformace spojené s Martinem Lutherem si letos připomíná celý ekumenický křesťanský svět.

ČCE si toto výročí připomene církevní slavností v neděli 10. září 2017 v Ratiboři. Program začíná bohoslužbami s kázáním synodního seniora, které také budou v přímém přenosu přenášeny Českým rozhlasem. Odpoledním programem se pak prolne koncert, přednáška, divadelní představení nebo komentovaná prohlídka. Chybět nebude program pro děti, stánky s knihami nebo občerstvení. Na závěr akce je připravené symbolické sázení stromu.

Bližší informace k této akci i dalším výročím slavené ČCE najdete na <http://www.nase-reformace.cz/>.

Pavel Ruml

Církev bude od roku 2018 používat nové logo

Českobratrská církev evangelická bude od 1. ledna 2018 používat nové logo, které vzešlo z veřejné soutěže. Vítězný návrh zaslala kreativní agentura Kreatura, jeho autorem je MgA. Petr Kincl a na doporučení Synodní rady jej následně přijal letošní synod.

Vybrané logo obsahuje tradiční symboliku církve (bibli a kalich) a zároveň reflektuje moderní cestu církve.

Autor návrhu jej popisuje takto:

Pod praporem s kalichem k modernímu pojetí víry a života podle evangelia.

Základní symbolika značky se odvolává ke korouhvi, šíří vizuální poselství po způsobu prvních nositelů reformace. Kalich jako základní motiv symbolizuje poselství ČCE. Druhý pohled na navrhovanou značku vnáší symboliku knihy – nositele evangelia se záložkami v jejím obsahu. Posledním čitelným znakem je litera „E“, která odkazuje na moderní a současné směřování Českobratrské církve evangelické s upozorněním na webovou doménu e-církev.cz.

Pavel Ruml

Slovo synodu k volbám

V České republice stojíme před dvojími důležitými volbami. Na podzim budou volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a začátkem příštího roku volby prezidenta republiky.

Už téměř třicet let žijeme v politické svobodě, ale důvěra v politické strany a v politiky je nízká. Jsme přesvědčeni, že stojí za to usilovat o zlepšení správy veřejných věcí a že má cenu se občansky angažovat. Nechceme se vzdávat odpovědnosti za veřejné věci. Jako občané se snažme poznat ty, kdo usilují o veřejné funkce, jejich programy i jejich dosavadní působení, abychom mohli posoudit, komu dát svou důvěru.

Křesťanství není politický program. Následující výzva není vázána na žádnou politickou stranu, ale na respekt k základním hodnotám lidského soužití.

Při volbě podporujeme kandidáty, od nichž lze očekávat, že ve své politické funkci

- budou mluvit pravdu a jednat v souhlase s tím, co pověděli,
- budou dávat přednost obecnému prospěchu, a nejen soukromým nebo skupinovým zájmům,
- budou usilovat o spravedlnost a dosavadním osobním příkladem dosvědčují úctu k právu, vzdělání a tradičním hodnotám slušnosti,
- budou zvyšovat respekt k pravdě a ke svobodě a čelit tak těm, kteří šířením strachu usilují o lacinou popularitu,
- budou i ve vypjatých chvílích povzbuzovat k odvaze hájit lidská práva a pomáhat tam, kde jsou lidé postiženi neštěstími,
- budou naslouchat bolestem a starostem spoluobčanů, hledat pokojná řešení a zabývat se problémy postihujícími celou společnost,
- budou si vážit lidí úspěšných, poctivých, nesobeckých a zároveň věnovat pozornost lidem v jakémkoli ohledu slabým a společností vyřazovaným,
- budou brát vážně problémy týkající se životního prostředí a podporovat rozhodnutí odpovědná vůči životu následujících generací a stavu planety vůbec,
- budou připraveni zasahovat aktivně do událostí překračujících naši domácí politiku, hledat prospěch širšího celku a pěstovat solidaritu uvnitř Evropské unie i mimo její hranice.

Nadcházející volby chápeme jako příležitost pozitivně ovlivnit roli, kterou bude Česká republika hrát v následujících letech v evropské i světové politice. V řadě zemí získávají převahu – ani u nás nechybějí – hlasy, zpochybňující základní pilíře demokracie, svrchovanost práva, svobodu slova, solidaritu, a tím i sám unikátní evropský politický projekt, jehož jsme součástí. Historie nás poučila, že odvržení těchto hodnot by mohlo mít neblahé dopady na životy nás všech.

Mějme naději, že každý z nás může běh věcí ovlivnit a že apatie a sobectví nepřeváží nad touhou po pokojném a tvůrčím spojení.

Poslanci synodu Českobratrské církve evangelické, v Praze 20. 5. 2017

Pavel Ruml

Aktuality z církví

- **Synodní rada ČCE** přijala na svém pravidelném zasedání v úterý 2. května

vzácného hosta – **kandidáta pro prezidentské volby 2018 – profesora Jiřího Drahoše**. Vyjádřila mu podporu v předvolební kampani a v rozhovoru otevřela některá témata.

Ukázalo se, že občansky, společensky i politicky jsou stanoviska prezidentského kandidáta i představitelů evangelické církve velice podobná. Jiří Drahoš o sobě říká, že je nepraktikující katolík, ale Desatero a evropské židovsko-křesťanské kořeny jsou pro něj přirozeným a solidním základem. Celý život jej navíc provází záliba v hudbě, která povznáší ducha – dlouhá léta zpívá v pěveckém sboru.

Obsáhlý rozhovor s prof. Jiřím Drahošem, DrSc. vyšel v Českém bratru 5/2017, hlavním periodiku Českobratrské církve evangelické.

- **K vládní krizi** během tohoto jara vyjádřila své stanoviska Česká biskupská konference. Synodní rada jej veřejně podpořila.
- **Bohoslužby s představením nových pracovníků v církvi**

V podvečer 18. května se sešli synodálové a další hosté v pražském kostele u Klimenta k bohoslužbám s večerí Páně, kterou vysluhovali členové předsednictva synodu. V rámci bohoslužeb byli představeni nově ordinovaní kazatelé od minulého synodu – Noemi Batlová, Tomáš Cejp, Otmar Humplík, Simona Kopecká, Bedřich Marek, Jiří Marek, Juliana Rampich Hamariová, Martin Sabo, Jiří Šamšula, Petr Tomášek a Kamil Vystavěl. Představen byl také nový vedoucí tajemník Ústřední církevní kanceláře Jaromír Plíšek, slib složil nový ředitel Diakonie Jan Soběslavský a členové správní rady Diakonie Kamila Viktorová a Petr Neumann. Do služby učitele teologie na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy byl vyslán Jan Zámečník. Poslance synodu pozdravili zástupci domácí i zahraniční ekumény – předseda Ekumenické rady církví Daniel Fajfr a Benigna Gillová, členka církevního vedení Evangelické Jednoty bratrské.

- Chrudimský seniorát ve dnech 2.- 9. září pořádá **podzimní pobyt pro seniory v Chotěboři**.
- 28. dubna se v **Egyptě konala mírová konference** pořádaná nejvýznamější islámskou univerzitou Al Azhar s mimořádnou účastí církevních představitelů, kteří se v minulosti příliš nepotkávali – např. římský papež František, koptský papež Thoeodor II, ekumenický patriarcha Bartoloměj I. a také vrchní šejk univerzity Al Azhar Ahmed Tajíb. Všichni účastníci na začátku uctili památku obětí terorismu, jejichž seznam byl, žel, rozšířen v květnu v Manchesteru.
- **Do Taizé přijíždějí i muslimové** stále více zajímaví se o křesťanství. Často

doprovázejí své křesťanské přátele nebo patří ke školním skupinám. Proto bude komunita v Taizé organizovat setkání křesťanů i muslimů pod heslem: „Probudit Boží přítomnost v nás“.

Pavel Ruml

Jubilanti v červnu

Božena HAASOVÁ	93 let	Mirjam RŮŽKOVÁ	80 let
Růžena FUKSOVÁ	92 let	Jana POLÁČKOVÁ	75 let
Josef BLAŽEK	90 let		

U tebe je pramen žití

Žalmy 36,10

Noví členové sboru se představují

Robert, Anastázie, Žofie a Bohumil se představují:

Rádi bychom nejprve poděkovali všem členům sboru, kteří nás mile přivítali a přijali s neobyčejnou laskavostí do svého společenství. Robertovi je 42 let, je učitel a zajímá se o oblast filosofie náboženství. Hraje na kytaru a klavír a vyučuje anglický jazyk. Má mnoho zájmů a neumí si na všechny udělat čas. Anastázii je 11 let. Je to skautka, která hraje na klavír a flétnu. Velmi ráda čte a baví ji příběhy. Žofii je 9 let.

Přála by si zakoupit skateboard, ale tatínek jí ho nechce koupit, protože se bojí, že se zraní a ona pak nebude moci hrát na klavír a flétnu. Velmi ráda maluje a výtvarná činnost jí jde nejlépe. Bohumilovi je 7 let. Žije hlavně pro šachy a účastní se pravidelně šachových turnajů. Je velmi přátelský a z nás čtyř je největší diplomat, který dokáže urovnat každý spor. Sbírá plastové figurky, z nichž naskakuje člověku husí kůže. Jmenují se Gormiti. S tatínkem děti doma zpívají, učí se cizím řečem a čtou Bibli. Dokonce hrají biblickou vědomostní hru. S maminkou zase vaří, čtou beletrii a chodí na dlouhé procházky. Do nedělní školy musí někdy tatínek děti dotlačit, ale neutíkají odtud. Při vánočních vystoupeních ve sboru děti nejraději dostávají tiché role, protože jsou trochu nesmělé.

Robert Kuthan

Naši pěvci

Naši Pěvci zvou na hudební nešpory, které se budou konat v prostorách dejvického sboru ve středu 7. června od 18:30. Součástí nešpor budou skladby přednesené Našimi Pěvci, společný zpěv se všemi účastníky i krátké slovo a prostor pro společnou modlitbu (kázat bude farář P. Jakub Karel Berka, O. Praem. z řím. kat. farnosti v Nebušicích). Nešpor se zúčastní i sestry a bratři z ekumeny na Praze 6, vaši známí z různých církví i mimo ně jsou též velmi vítáni. Po nešporách jsou všichni srdečně zváni, aby setrvali v přátelském povídání u rozličných dobrot. Kdo může přispět něčím na zub, necht' se, prosíme, ohlásí u

Filipa Härtela.

Další ...

Ohlédnutí za bazarem: Od 15 do 19. května se naše modlitebna již tradičně proměnila ve velkou prodejnu. Tři dodávky řízené našimi muži přivezly z Luženiček u Domažlic pytle s oblečením a krabice s nádobím z Německa, které přebíráme od paní Míši Grimm, která celou akci organizuje. Ve sboru už bylo docela dost „mravenčků“, kteří se pytlů chopili, takže práce skončila ještě ve slušnou dobu před půlnocí. Oproti jiným rokům jsme se rozhodli požádat o pomoc i v dopoledních hodinách, kam obětavě docházelo několik lidí i z jiných sborů či mimo církve. A oblečení se rovnalo, třídilo, vymýšlelo se, jak co změnit. Tradičně největší nápor byl v úterý, první den bazaru. Při placení se tvořila dlouhá fronta, však také výdělek prvního dne byl přes 40 000,- Kč.

My bazárníci za ten týden vždy vytvoříme takovou specifickou rodinu, baví mě, jak si každý rychle najde své místo a pracuje.

V pátek pak naběhli další „mravenčkové“ na balení a úklid, však to je potom také velká práce, všude zůstává spousta prachu.

Kromě vydělaných hrubého 105 000,- Kč jsme ještě poslali jednu dodávku

Foto N. Sleziaková

věcí do Naděje a také do Bohnic, do centra pro drogově závislé muže.

Marta Petříčková spočítala, že nakupujících bylo kolem 550.

Tak co myslíte, dáme to příští rok znovu?

Křeslo pro hosta 25. 5. 2017: Pavel Benedikt Stránský, nově vysvěcený starokatolický biskup, který většinu svého mladého života (39 let) pracoval jako kriminalista ve zlínském kraji. Vyšetřoval vraždy, obchod s lidmi (prostituce) a zločiny na dětech. Bratr Pavel je velmi zemitý člověk, svým klidným a naprosto otevřeným projevem si nás zcela získal. Určitě bychom ho rádi uvítali ještě někdy v budoucnosti, kdo ví, třeba i za kazatelnou. Bylo nás 21.

Foto a text Marta Študentová

Z rozloučení s Marií Uhlřovou, foto J. Hlavsa

Pavel Ruml dovolená – 9. 6. - 18. 6. - zastupuje sestra Lenka Ridžoňová - tel. 605 081 279.

Kalendář na červen 2017

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	4. 6. Svatodušní svátky s VP 11. 6. 18. 6. 25. 6.	Zdeněk Susa Magdaléna Trgalová Martin Prudký Pavel Ruml
Biblická hodina	až v září	
Děti	maminky s dětmi: 1. 6. v 9:30 1. 6. a 22. 6. v 17:00, Suchdol 23. 6. ve 14:00 24. 6. - výlet s dětmi a následně přespání školáků ve sboru, účast při nedělních bohoslužbách	
Konfirmandi	25. 6. - setkání konfirmandů v neděli po bohoslužbách	
Mládež a dorost	6. 6., 20. 6.	
X-cátníci	13. 6.	
Naši pěvci	středa 18:30	
Křesťan. služba	porada 4. 6. po bohoslužbách	
Klub poznávání	8. 6. výstava Praha Karla IV.	
Staršovstvo	1. 6. v 19:00	
Zpívání - Stodůlky	pátek v 9:30	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 18. 6. 2017.

Prázdninové číslo vyjde 25. 6. 2017.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 739 373 924 (Pavel Ruml)
tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú. **2400319773/2010**